

της πόλεως Γιασδι ἀναχωρῶν ὁ ὁδοιπóρος διὰ κλωστής ἱμαντῶδους τοῦ φλοιοῦ Ἰνδικῶν τινῶν δάση καὶ πεδιάδας, μετὰ δὲ ἐκτὰ ἡμέρας εἰς τὸ Περσικὸν βασίλειον Κρέμαν, ὅπου οὐκ ἐκ τῶν βράχων καὶ τῶν ὀρέων πολῦτοι γόμμενοι καλαΐδες (1) εὐρίσκονται δὲ καὶ πολὺς Οἱ κάτοικοι καίσαρκευάζουσι τεχνικῶτατα, προσέτι δὲ ἐρίππια καὶ ξίφη καὶ φαρέτρας· αἷας ἐπιτηδεύονται κομψότατα ποικίλματα ἐπὶ γαυμάτων παριστάνοντα ἄνθη καὶ ζῶα καὶ αἰκόνας ἄλλας διαφόρους. Εἰς τὰ ὄρη τῆς ταύτης πέτονται καὶ οἱ θηριευτικῶτατοι ἱέρακες. Ἐπὶ τὰ ἡμερῶν δρόμον πέραν τοῦ Κρέμαν ἀπαν- τῶνται πρῶτα καὶ πόλεις καὶ ἀγορικαὶ· πλήθει δὲ ὁ ἀπὸ παλαιᾶς πόλεως καὶ περδίκων· ἐπεὶ τὰ ἀπαν- τῶνται, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀνάβασις καὶ καταβασίς τρεῖς ἡμέρας, ἦσαν δὲ ἄλλοι ἐπ' αὐτοῦ κατοικ- οῦντες, ἀλλὰ σήμερον ὁδοῦσι μόνον κτήνη. ἔρχεται κατόπιν εὐρυχωροτάτη πεδιάς, εἰς τὴν καὶ ταύτης φαίνεται πόλις Couradi ἐνδοξὸς μὲν καὶ ἀξιοθέατος, καταστραφεῖσα ὅμως ἄλλη πόλις ὑστερον ὑπὸ τῶν Ταρτάρων. Τὰ πρὸς αὐτῆς ἐπαρχίας ταύτης (Reobarle) ὑπάρχουσι πόλεις, παραδείσια μῆλα, καὶ πιστάκια, ὁ δὲ ὁδοι- πóρος ἐκ τῶν ἀντικειμένων ἀτταγῆας (λιβαδοπέρικας) καὶ λευκοῦ βόας ἐλικόκωρος καὶ μικρόποδας μεταξὺ τῶν νῶτων ὕβον δύο παλαμῶν τὸ ἀντικεινόμενος δὲ, καθὼς αἱ κάμηλοι, διὰ τὴν νύκτα εὐρίσκονται δὲ καὶ πρόβατα, τῶν ὁποίων ἡ ἡμέμη τόσον πλείους καὶ ὄγκος, ὥστε ζυγίζει ὡς πέντε λίτρας. Αἱ πόλεις ἔχουσι τείχη διὰ τὴν ἀντικεινόμενους τοὺς ληστὰς ἐξανδραποδίζοντας τοὺς ἀν- τικεινόμενους. Κατὰ τὸν δὲ αὐτοῦ ἀπὸ μητρὸς μὲν Ἰνδῆς, καὶ τῆς Ταρτάρου, διὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῶν καὶ τῆς δια- μέτρους μαγεύει τῶν μεταβάλλουσι τὴν ἡμέραν εἰς τὴν νύκτα καὶ λαφυραγωγῶσιν ἀνετώτερον! Παρ' αὐτῶν ἀντικεινόμεναι καὶ ὁ Μάρκος διεσώθη κατ' εὐτυχίαν ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν τῆς συνοδίας του ἐπωλήθησαν, καὶ καὶ ὡς ἔπρεπε.

Μετὰ δὲ πέντε ἄλλων ἡμερῶν δρόμον ἀπαντᾷται κατὰ πόρον πλήρης ληστῶν κατόπιν δὲ αὐτοῦ ἀπαντᾷται εἰς δύο ἡμερῶν δρόμον πεδιάς λεγομένη Φορ- τῶν, ὅπου ἐκτὸς τῶν ἀτταγῆων νέμονται ψιττακοὶ ἀλλὰ πτηνὰ τῶν ἡμετέρων διάφορα· ὕστερον δὲ ἀπαντᾷται ὁ Ὀκεανὸς, εἰς δὲ τὰς ἀκτὰς αὐτοῦ πόλις καὶ ἡμέμη Κόρμος (Ormus Καρμανία). Ἐκεῖ προσορμίζονται οἱ ἔμποροι τῆς Ἰνδίας φέροντες ἀρώματα καὶ τιμαλφεῖς καὶ μαργαρίτας καὶ ὑψάσματα καὶ ἀντικεινόμενους ὁδόντας καὶ πλῆθος ἀγωγίμων ἄλλων ἀπαντῶν. Ἡ γῆ ὑπάρχει νοσώδης αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀν- τικεινόμενος ἀν δὲ ξένος ἔμπορος ἀποθάνῃ ὁ βασιλεὺς ἀντικεινόμενος τὴν περιουσίαν του. Γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν ὀρέων ἀρίστης ποιότητος τὰ ἀκάτια τῶν ἀντικεινόμενα δι' ἡλῶν, ἀλλὰ συρραπτόμενα

διὰ κλωστής ἱμαντῶδους τοῦ φλοιοῦ Ἰνδικῶν τινῶν δένδρων κινδυνεύουσι συχνάκις καὶ συντρίβονται. Οἱ κάτοικοι ἔχουσι χρώμα μελανόν, δοξάζουσι δὲ τὰ τοῦ Μαωμέτ, καὶ σπεύρουσι μὲν κατὰ Νεμέριον, θερ- ζουσι δὲ κατὰ Μάρτιον. Οὐδὲν χόρτον φύεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκτὸς τῶν φοινίκων διαρκούντων μέχρι Μαΐου. Πνέει δὲ ἐνίοτε ἄνεμος τοσοῦτον καυματηρὸς ἐκ τῶν πρὸς ἀμωδῶν ἐρήμων, ὥστε οἱ ἄνθρωποι κινδ- υεύουσιν ὑπὸ πνίγους.

Πέραν τοῦ Κρέμαν εἰς ἐπτά ἡμερῶν διάστημα ὑπάρχει ἑλλειψίς παντελὴς ποτίμου ὕδατος· διότι τὸ εὐρίσκόμενον χλωδὸς πικρίζει καὶ κινεῖ τὴν κοιλίαν ὡς καθαρσίον· ἐπεὶ τὰ ἐπτακαὶ ἐρημος, ὅπου μόνον οἶσι ἐκ πάντων τῶν ἄλλων κτηνῶν ἀπαντῶνται. Μετὰ ταῦτα ἔρχεται ὁ ὁδοιπóρος εἰς τὴν πόλιν Cobinan, ὅπου κατασκευάζονται κατοπτρὰ ἐκ γαλβῶς λαμπρό- τατα καὶ μεγάλα, ἡ ὀφθαλμικὴ πομπρότης, καὶ ἡ πλα- κίτις σποδός (τὸ σπόδιον) οἱ δὲ κάτοικοι ἀκολουθοῦσι τὰ τοῦ Μαωμέτ.

Ἐπεὶ δὲ πάλιν καὶ ἄλλη ἐρημος πέραν τῆς πό- λεως Cobinan διαρκέουσα εἰς ὅκτω ἡμερῶν ὁδόν, ἐπει- τα ἐμβαίνομεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Tonocain, μεθόριον τῆς Περσίας πρὸς βορρᾶν, περιέχουσαν πόλεις καὶ φρούρια· γυναῖκες εὐμορφοὶ ὁρμηκία τοῦ Μαωμέτ.

Ἐκείθεν δὲ ἐρχόμεθα εἰς εὐθαλεῖς πεδιάδας καὶ κοιλάδας καὶ λόφους, ὅπου πλῆθυσιν αἱ νομαὶ καὶ τὰ βοσκήματα καὶ παντοδαποὶ καρποί. — Κάτοικοι Μαω- μετανοί. — Ἐπέκεινα τῶν τόπων τούτων εὐρίσκεται πόλις κατὰ πάντα εὐθνηοῦσα Σαπουργάν (Πασαργά- δας)· τοῦνομα, ὅπου εὐρίσκονται ἄρθρα τὰ εὐχολότατα καὶ μελιθεσάτα πεπνία τοῦ κόσμου, τὰ ὁποῖα κο- πτόμενα εἰς τεμάχια ζηραινόνται εἰς τὸν ἥλιον, πλήθει δὲ ὁμοίως ἡ χώρα καὶ θήρας καὶ πτηνῶν ποικίλων.

Τέλος ὁδεύοντες ἐπὶ ὁλίγον βλέπομεν ἄλλην πόλιν Βίκτρα, ἡ Ζαριάσπα, μεταξὺ Βαυχαρίας καὶ Καβούλ, πάλαι μὲν ποτε μεγάλην καὶ περιφανῆ, ἀλλὰ παθοῦ- σαν καὶ ἐπηρεασθεῖσαν πολλαχῶς ὑπὸ τῶν Ταρτάρων. Ἐνταῦθα δὲ τελευτᾷ καὶ ἡ Περσία πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς ἄρκτον.

Μετὰ ταῦτα ἀκολουθεῖ ἡ χώρα λεγομένη Dogana Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Μογγολίας καὶ Κίνας. εἰς πολλῶν ἡμερῶν δρόμον δὲν ἀπαντᾷται κατοικία, ἐπεὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τοῦ φόβου τῶν ληστῶν κατα- φεύγουσι καὶ κρύπτονται εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ φρούρια· ἡ γῆ τρέφει ἄρθρα βοσκήματα καὶ ἀγρίμια· πρὸς νότον δὲ εὐρίσκονται ὄρη, ὅπου ἐξορύττεται λευκότερον ἄλας τοσοῦτον ἀρθόνως, ὥστε ἀρκεῖ εἰς χρῆσιν ὅλου τοῦ κόσμου μέχρι συντελείας αἰώνων.

Ἐπεὶ μετὰ τριῶν ἡμερῶν δρόμον μεταξὺ ἀνα- τολῆς καὶ ἄρκτου εὐρίσκομεν ἄλλην εὐφωροτάτην ἐπαρ- χίαν (Σογδιανήν) τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐξέχουσιν εἰς τὸ κυνήγιον φέρουσι δὲ ἀντὶ πῆλου εἰς τὴν κεφαλὴν περιτυλιγμένον μακρὸν σχοινίον ἐκ δέκα παλαιστῶν (στρόβιων).

Εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν Scasen λεγομένην, ἀπέχουσαν δὲ τριῶν ἡμερῶν δρόμον οἱ ἄνθρωποι κατοικοῦσιν ἐντὸς χηραμῶν, εἴτε φωλεῶν, τοὺς ὁποίους ὑποσκάπτουσιν εἰς τὴν γῆν. Εἰς δὲ τὴν γείτονα αὐτῆς Balascian

1) Κυανοπράσινοι λίθοι λεγόμενοι τουρκιστάν.